

Arrest

nr. 273 615 van 2 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COPINSHI
Berckmansstraat 93
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 20 januari 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat S. COPINSCHI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, A. T., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van de Russische Federatie. U bent op 4 januari 1986 geboren in de regio Grozny, Tsjetsjenië. U woonde in Chechen-Aul vanaf uw geboorte tot uw vertrek uit de Russische Federatie. U bent sedert 2011 gehuwd met C. G. (...) (O.V. (...)). U heeft vier kinderen waarvan de jongste twee geboren zijn in Duitsland.

Eind mei 2013 vertelde uw vriend M. (...) dat uw vader in 1995 vermoord werd door de familie K. (...) die werkte voor Kadyrov. U dacht daarvoor dat de Russen verantwoordelijk waren voor de dood van uw vader.

U vertelde dit aan uw grootvader en oom. Uw grootvader en oom wisten echter wie uw vader had vermoord en probeerden u te kalmeren. U heeft twee of drie dagen later één van de familieleden van de familie K. (...), R. (...), geconfronteerd met het feit dat u wist dat zijn familie uw vader had vermoord. U heeft R. (...) ook vastgepakt en gezegd dat u klacht tegen hen zou indienen. Ongeveer vier dagen later vielen zeven tot acht gewapende familieleden van de familie K. (...) uw huis binnen en ze hebben u meegenomen. Ze brachten u naar een baksteenfabriek niet ver van het dorp en ze hebben u bedreigd en mishandeld. Onder meer S. (...) en A. K. (...), twee broers, waren daar aanwezig. Ze hebben uw hand gelegd in een machine om bakstenen te drukken en hebben u met dit toestel heel ernstig verwond zodat u drie vingers bent kwijt geraakt. U bent de volgende morgen wakker geworden in het ziekenhuis waar uw ooms aanwezig waren. Ze vertelden u dat ze niets konden doen tegen de machtige familie K. (...). Ze zeiden ook dat u niet langer kon blijven, dat de familie K. (...) u zou vermoorden en dat u moest vertrekken. In het ziekenhuis heeft u geprobeerd een klacht in te dienen tegen de familie maar de politieagent wilde de klacht niet registreren. Uw neef heeft u na drie dagen in het ziekenhuis naar Rostov gebracht waar verre familie van u woonde en waar u nog twee weken heeft verbleven. Toen werd uw gezin ook gebracht en jullie zijn vertrokken uit de Russische Federatie.

U reisde vanuit de Russische Federatie eerst naar Wit-Rusland. U ging daarna achtereenvolgend naar Polen, Duitsland, Oostenrijk, opnieuw Polen, Zweden, Denemarken, opnieuw Duitsland en Frankrijk. In al deze landen diende u één of meerdere verzoeken om internationale bescherming in, steeds met een negatief resultaat. Vanuit Frankrijk vertrok u op 7 juli 2020 naar België.

U diende in België op 10 juli 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Na uw vertrek uit de Russische Federatie kende uw familie nog problemen met de familie K. (...): er zouden in 2015 schermutselingen zijn geweest tussen leden van uw familie en leden van de familie K. (...), waarbij een oom in het ziekenhuis zijn beland. Uw oom zou zijn aangeklaagd en zou een gevangenisstraf van enkele jaren hebben gekregen. Uw familieleden zouden uiteindelijk zijn verdreven uit hun woningen in Tsjetsjenië.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw intern paspoort (kopie), het intern paspoort van uw vrouw (kopie), uw huwelijksakte (kopie), het attest van erkenning van uw dochter J. (...) (kopie), het attest van erkenning van uw zoon Y. (...) (kopie), de geboorteaktes van uw kinderen (kopie), de overlijdensakte van uw vader (kopie), de overlijdensakte van uw moeder (kopie), het medisch attest met betrekking tot het verlies van uw vingers (origineel), het medisch attest met betrekking tot uw nieren (origineel), een medisch attest van uw vrouw van de psycholoog (kopie), bijkomende medische attesten van uzelf en uw vrouw van de psycholoog (origineel), een attest van het internet met betrekking tot een zuiveringsactie (kopie) en een USB-stick met enkele videobeelden in verband met de problemen die uw familie na uw vertrek zou hebben gekend (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij een terugkeer naar de Russische Federatie vermoord te worden door de familie K. (...) die u heeft mishandeld en gefolterd en uw vader heeft vermoord. Uw vrouw vreest ook dat ze door haar vader gedwongen zal worden om van u te scheiden en, wanneer u vermoord zou worden, haar kinderen aan uw familie zou kunnen verliezen bij een terugkeer naar de Russische Federatie. Zelfs indien uw familie het zou toelaten zou de vader van uw vrouw het niet toelaten dat uw vrouw de kinderen met zich zou meenemen.

Na grondig onderzoek moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal kan immers geen geloof hechten aan uw asielrelaas.

Het CGVS stelt vast dat uw verklaringen en die van uw echtgenote voor het CGVS en de DVZ en ten aanzien van de Duitse asielinstanties flagrante tegenstrijdigheden over kernaspecten en andere aspecten van uw asielrelaas bevatten die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas fundamenteel aantasten.

Ten eerste legt u tegenstrijdige verklaringen af over het moment waarop u te weten kwam dat uw vader door de familie K. (...) werd vermoord, een kernelement van uw asielrelaas. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat u daarover te weten kwam in de loop der jaren maar de klacht pas heeft ingediend in het jaar 2013 (CGVS-vragenlijst, vraag 5). En dit terwijl u voor het CGVS heel duidelijk

aangaf dat u voor mei 2013 nooit heeft geweten dat de familie K. (...) verantwoordelijk was voor de moord op uw vader (CGVS, T. (...), 11.10.2021, p. 12-13). Voor de Duitse autoriteiten verklaarde u dan weer op uw gehoor van 16 mei 2017 dat u, toen u nog een kind was, te weten kwam wie uw vader had vermoord gezien er drie kinderen betrokken waren die de daders later hebben herkend. Het hele dorp zou zo geweten hebben wie de daders waren. Bovendien diende u volgens uw verklaringen voor de Duitse instanties in 2011 een klacht in tegen die daders van de moord op uw vader, afkomstig uit een familie waar uw familie al eerder problemen mee had, en stuurde u in 2012 een brief naar de Tsjetsjeense president Kadyrov over deze zaak (zie documenten in het administratief dossier, gehoor van T. (...), p. 6-7). Deze twee beweerde feiten, die u voor het CGVS overigens heeft ontkend na confrontatie (CGVS, T. (...), 11.10.2021, p. 17), impliceren heel duidelijk dat u dus veel vroeger dan mei 2013 te weten kwam door wie uw vader werd vermoord. Deze manifeste tegenstrijdigheden tussen wat u in België vertelde en in Duitsland ondergraven de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op een zeer ernstige manier. We mogen immers toch redelijkerwijze verwachten dat u heel precies kan aangeven wanneer u te weten bent gekomen door wie uw vader werd vermoord, gezien dit de initiële oorzaak is van al uw problemen. Het feit dat u aangeeft dat u afstand doet van uw verklaringen in Duitsland, waar u bepaalde zaken niet zou hebben verteld (CGVS, T. (...), 11.10.2021, p. 2-5), doet niets af aan voorgaande vaststelling.

Ten tweede legde u voor de Belgische asielinstanties enerzijds en de Duitse asielinstanties anderzijds tegenstrijdige verklaringen af over het moment waarop u uit uw huis werd ontvoerd en over wie u heeft ontvoerd, opnieuw kernelementen van uw asielrelaas. Het incident in de baksteenfabriek waarbij u mishandeld werd situeert u voor het CGVS eind mei 2013 (CGVS, T. (...), 11.10.2021, p. 18) en dit terwijl u voor de Duitse asielinstanties aangaf dat dit incident gebeurde in januari 2013 (zie documenten in het administratief dossier, gehoor van T. (...), p. 8). Verder verklaarde u voor het CGVS dat er zeven tot acht personen bij de inval betrokken waren en er twee van hen gemaskerd waren. Voor de Duitse asielinstanties beweerde u dan weer dat er vijf mensen bij u thuis kwamen die allemaal gemaskerd waren maar waarvan u één herkende aan zijn stem. In de baksteenfabriek hebben de daders van uw ontvoering hun maskers dan afgedaan (zie documenten in het administratief dossier, gehoor van T. (...), p. 8). Gezien dit incident de uiteindelijke reden van uw vertrek uit de Russische Federatie is mogen we toch verwachten dat u de datum van het incident toch min of meer consequent kunt preciseren en ook aangeeft met hoeveel de daders ongeveer waren en of u ze al dan niet gemaskerd waren, quod non in casu. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden kon u hiervoor geen verklaring geven maar ontkende u wat u in Duitsland heeft gezegd. Deze vaststelling ondergraaft de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder.

Ten derde legde u ten aanzien van het CGVS en de Duitse asielinstanties ook inconsistente verklaringen af met betrekking tot uw poging om klacht in te dienen bij de politie na het incident in de baksteenfabriek. U beweerde voor het CGVS dat de politie op de eerste dag bij u langs kwam in het ziekenhuis om een klacht in te dienen. De politie is dan een tweede keer terug gekomen op de volgende dag en heeft toen verklaard dat de klacht niet kon worden opgesteld omdat de politieagent vreesde problemen te zullen kennen als hij dat deed (CGVS, T. (...), 11.10.2021, p. 16). Voor de Duitse asielinstanties verklaarde u dan weer dat u de feiten in de baksteenfabriek heeft beschreven aan de politie, twee dagen nadat u bijkwam in het ziekenhuis. Nog eens twee dagen later zou de politie dan terug gekomen zijn waarbij de agent vermeldde dat hij de zaak als een ongeluk had bestempeld omdat hij vreesde voor problemen als hij de waarheid zou vertellen (zie documenten in het administratief dossier, gehoor van T. (...), p. 8). Uw verklaringen zijn op dat vlak aldus inconsistent terwijl we toch mogen verwachten dat u kunt weergeven wanneer u contact heeft gehad met de politie. Geconfronteerd met deze inconsistenties kon u opnieuw geen verklaring hiervoor geven maar ontkende u wat u in Duitsland heeft gezegd. Deze vaststelling doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten vierde legden u en uw vrouw ten aanzien van het CGVS en ten aanzien van de Duitse asielinstanties ook inconsistente verklaringen af over het moment waarop u werd teruggevonden nadat u gefolterd bent geweest. Voor het CGVS beweerde u dat u gevonden bent door een man, verre familie, die jullie kende en daar passeerde, niet ver van het afval. U ontwaakte de morgen na het incident in het ziekenhuis (CGVS, T. (...), 11.10.2021, p.15). Uw vrouw verduidelijkte dat één van de leden van de familie K. (...) die samen met anderen nog even bij jullie thuis was gebleven na de inval, nadat anderen met u vertrokken waren naar de baksteenfabriek, had gezegd dat ze u in de fabriek konden terugvinden. Nadat ze vertrokken waren heeft uw vrouw uw familie opgebeld en in de vroege ochtend werd u gevonden op een afvalhoop, vlakbij de fabriek (CGVS, G. (...), 24.11.2021, p. 8). Nochtans verklaarde uw vrouw daarentegen voor de Duitse asielinstanties dat er na het incident twee dagen naar u werd gezocht en ze u toen vonden in het ziekenhuis (zie documenten in het administratief dossier, gehoor van G. (...), p. 6). Het is uitgesloten dat uw vrouw zich hierover eenvoudig zou vergissen en ze niet meer goed zou herinneren hoe lang u weg was nadat u werd ontvoerd. Dit is immers een ingrijpende gebeurtenis. Geconfronteerd met deze inconsistenties kon uw vrouw geen overtuigende verklaring daarvoor geven. Ze ontkende enkel wat ze eerder had gezegd bij het CGVS (CGVS, G. (...), 24.11.2021, p. 15). Deze

vastgestelde inconsistenties in de verklaringen van uzelf en uw vrouw maken uw asielrelaas daarom nog meer ongeloofwaardig.

Ten vijfde legde u ten aanzien van de DVZ en het CGVS en de Duitse asielinstanties ook inconsistente verklaringen af over de opeenvolging van gebeurtenissen nadat u omwille van het incident in de baksteenfabriek in het ziekenhuis was terechtgekomen. Voor het CGVS verklaarde u drie dagen in het ziekenhuis te zijn gebleven en dan door uw neef naar Rostov te zijn gebracht waar u nog twee weken heeft gewoond. Na die twee weken werd uw gezin gebracht en daarna bent u vertrokken uit de Russische Federatie (CGVS, T. (...), 11.10.2021, p. 12). Verder op het persoonlijk onderhoud met het CGVS verklaarde u dat u zes tot zeven dagen in Rostov was, uw vrouw toen toekwam in Rostov en jullie de volgende dag zijn vertrokken (CGVS, T. (...), 11.10.2021, p. 17). Voor het DVZ had u eerder verklaard twee tot drie weken te zijn behandeld in Rostov (CGVSvragenlijst, vraag 5). Dit zijn op zich aldus reeds afwijkende versies van de gebeurtenissen maar zijn bovendien wel heel verschillend met wat u in Duitsland voor de bevoegde asielinstanties heeft beweerd. Daar verklaarde u minder dan een maand in Rostov te zijn gebleven om dan verder aan te geven enkele maanden in Rostov te zijn gebleven (zie documenten in het administratief dossier, gehoor van T. (...), p. 3). Uw vrouw gaf overigens zelf nog voor de Duitse asielinstanties aan dat ze ongeveer een halve maand in Rostov is gebleven (zie documenten in het administratief dossier, gehoor van G. (...), p. 5) terwijl u zelf stellig beweert dat ze maar één dag in Rostov is geweest (CGVS, T. (...), 11.10.2021, p. 19). Deze vastgestelde inconsistenties doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten zesde dient opgemerkt, met betrekking tot de bewering van uw vrouw dat ze door haar vader gedwongen zou worden om van u te scheiden en, wanneer u zou vermoord worden, haar kinderen zou verliezen aan uw familie bij een terugkeer naar de Russische Federatie (CGVS, G. (...), 24.11.2021, p. 13-14), dat uw vrouw deze vrees in Duitsland helemaal onbesproken liet. Uw vrouw beweerde voor de Duitse asielinstanties daarenboven dat ze normaal contact had met haar ouders en zowel met haar vader als haar moeder sociale media gebruikte om te telefoneren en te communiceren met hen (zie documenten in het administratief dossier, gehoor van G. (...), p. 4). Geconfronteerd met de vaststelling dat uw vrouw haar vrees ten aanzien van haar vader onvermeld liet beweerde uw vrouw dat dit haar niet is gevraagd. Het zou ook een kort interview zijn geweest (CGVS, G. (...), 24.11.2021, p. 16). Dit kan echter niet weerhouden worden als verschoonbare reden voor uw vrouw om haar specifieke vrees niet vermeld te hebben voor de Duitse asielinstanties. Uw vrouw heeft immers voor de Duitse asielinstanties verklaard voldoende gelegenheid te hebben gehad om de redenen voor haar asielaanvraag te omschrijven en alle andere belemmeringen toe te lichten die haar verhinderen naar haar thuisland terug te keren (zie documenten in het administratief dossier, gehoor van G. (...), p. 7). In deze context is het dan ook weinig aannemelijk dat uw vrouw iets van haar vader zou moeten vrezen bij een eventuele terugkeer naar de Russische Federatie. De vrees in hoofdte van uw vrouw dat uw familie de kinderen van haar zou afnemen wanneer u zou vermoord worden, is gezien de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas eveneens ongeloofwaardig.

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat uw asielrelaas niet geloofwaardig is en dat de vluchtelingenstatus u bijgevolg niet kan worden toegekend, noch de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor.

De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun

kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Tsjetsjenië in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Tsjetsjenië een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt werd, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Tsjetsjenië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u voorgelegde documenten wijzen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw intern paspoort, het intern paspoort van uw vrouw, uw huwelijksakte, het attest van erkenning van uw dochter J. (...), het attest van erkenning van uw zoon Y. (...) en de geboorteaktes van uw kinderen attesteren enkel uw identiteit en die van uw gezin. De overlijdensakte van uw vader en de overlijdensakte van uw moeder vermogen niet aan te tonen in welke specifieke omstandigheden uw vader en moeder zijn overleden. Het medisch attest met betrekking tot het verlies van uw vingers bewijzen dat u drie vingers mankeert maar vermogen niet aan te tonen in welke specifieke omstandigheden u uw vingers bent verloren. Medische attesten vormen immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Het medisch attest met betrekking tot uw nieren wijst op een medische problematiek die niet ter discussie staat. Het psychologisch attest van uw vrouw met betrekking tot uw vrouw en uw kinderen Y. (...) en Y. (...) en de bijkomende psychologische attesten van uzelf en uw vrouw wijzen op een psychologische problematiek en een opvolging bij een psychotherapeut die op zich niet ter discussie staat. De psycholoog kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden aangeven die ten grondslag liggen aan een psychologische problematiek. Het attest van het internet met betrekking tot een zuiveringsactie door Russen waar u het slachtoffer zou van geweest zijn ten tijde van de Tweede Tsjetsjeense oorlog in 2002, op verdenking dat u en enkele familieleden rebellen zouden zijn, is niet relevant gezien deze feiten hoe dan ook geen betrekking hebben op uw specifieke vrees voor vervolging die tot uiting kwam in uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. U geeft zelf immers ook toe dat u later geen problemen meer heeft gekend omwille van deze gebeurtenissen en dat dit incident los staat van de problemen die u later beweerde te hebben gekend (CGVS, T. (...), 11.10.2021, p. 10). De USB-stick die u voorlegde bevat enerzijds 6 foto's van een man met verwondingen op verschillende plaatsen op zijn lichaam en anderzijds twee filmpjes waarin een vechtpartij te zien is met meerdere mannen in een ziekenhuis. De foto's van een man met verwondingen vermogen niet aan te tonen wie die man is en evenmin in welke specifieke omstandigheden die man zijn verwondingen heeft opgelopen. De twee filmpjes waarin een vechtpartij te zien is met meerdere mannen in een ziekenhuis doet geen afbreuk aan de vaststellingen die hoger werden gedaan. Gezien de vele tegenstrijdigheden in uw relaas kan hoe dan ook niet bewezen worden dat de problemen, die zich voordien in de filmpjes en waarbij leden van uw familie volgens uw verklaringen ook zouden betrokken zijn, voortvloeien uit het asielrelaas dat u naar voor bracht voor het CGVS. Om enige bewijskracht aan een document te ontnemen, dient het document te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat in hoofde van uw vrouw eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, C. G., zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op de asielaanvraag van haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4 en 55/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van “*de gegrondheid en de wettigheid van de beslissingen betreffende de hoedanigheid van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus*”. Verzoekende partijen gaan in hun verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissingen en trachten deze te weerleggen dan wel te verklaren. Zij beroepen zich derhalve tevens op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partijen louter melding maken van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet zonder ook maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissingen of aanduiding hoe deze voormelde artikel zouden hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoekende partijen zich zelfs niet de moeite getroosten ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissingen voormeld artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet zouden hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk. Bovendien kan ook door de Raad niet worden ingezien op welke wijze artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet zou zijn geschonden door de commissaris-generaal, nu voormeld artikel immers betrekking heeft op de uitsluiting van een vreemdeling wanneer hij valt onder artikel 1 D, E of F van het Verdrag van Genève en *in casu* geen sprake is van dergelijke uitsluiting.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de

verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. De Raad stelt vast dat eerste verzoekende partij vreest bij een terugkeer naar de Russische Federatie vermoord te worden door de familie K. die haar heeft mishandeld en gefolterd en haar vader heeft vermoord (notities CGVS man, p. 11-12). Tweede verzoekende partij vreest ook dat ze door haar vader gedwongen zal worden om van haar man te scheiden en, wanneer haar man vermoord zou worden, haar kinderen aan zijn familie zou kunnen verliezen bij een terugkeer naar de Russische Federatie. Zelfs indien de familie van haar man het zou toelaten, zou haar vader het niet toelaten dat zij de kinderen met zich zou meenemen (notities CGVS vrouw, p. 13-14; notities CGVS man, p. 20).

2.2.5. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing uitgebreid wordt vastgesteld dat aan het door verzoekende partijen voorgehouden asielaanvraag geen enkel geloof kan worden gehecht, en dit omdat hun verklaringen voor het CGVS en de DVZ en ten aanzien van de Duitse asielinstanties flagrante tegenstrijdigheden bevatten over kernaspecten en andere aspecten van hun asielaanvraag.

In het bijzonder wordt er door verwerende partij op gewezen dat (i) eerste verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen aflegt over het moment waarop zij te weten kwam dat haar vader door de familie K. werd vermoord; (ii) eerste verzoekende partij voor de Belgische asielinstanties enerzijds en de Duitse asielinstanties anderzijds tegenstrijdige verklaringen aflegde over het moment waarop zij uit haar huis werd ontvoerd en over wie haar heeft ontvoerd; (iii) eerste verzoekende partij ten aanzien van het CGVS en de Duitse asielinstanties ook inconsistente verklaringen aflegde met betrekking tot haar poging om klacht in te dienen bij de politie na het incident in de baksteenfabriek; (iv) eerste en tweede verzoekende partij ten aanzien van het CGVS en ten aanzien van de Duitse asielinstanties ook inconsistente verklaringen aflegden over het moment waarop eerste verzoekende partij werd teruggevonden nadat zij gefolterd is geweest; (v) eerste verzoekende partij ten aanzien van de DVZ en het CGVS en de Duitse asielinstanties ook inconsistente verklaringen aflegde over de opeenvolging van gebeurtenissen nadat zij omwille van het incident in de baksteenfabriek in het ziekenhuis was terechtgekomen; en (vi) tweede verzoekende partij de thans aangehaalde vrees om door haar vader gedwongen te worden om van haar man te scheiden en, wanneer haar man zou vermoord worden, haar kinderen te verliezen aan zijn familie bij een terugkeer naar de Russische Federatie helemaal onbesproken liet in Duitsland.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partijen geen overtuigende argumenten aanhalen die bovenstaande vaststellingen, die ondersteund worden door de gegevens van het administratief dossier en omstandig worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht stellen.

2.2.6. Wat betreft het betoog van verzoekende partijen dat met hun verklaringen in Duitsland geen rekening mag worden gehouden, aangezien zij duidelijk hadden aangegeven dat hun verklaringen aldaar niet betrouwbaar zijn, aangezien zij er niet alle informatie over hun problemen hebben verstrekt dan wel valse verklaringen hebben afgelegd doordat zij geen vertrouwen hadden in de Duitse autoriteiten, duidt de Raad er evenwel op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Het snijdt geen hout dat verzoekende partijen zich tot de Duitse autoriteiten zouden richten teneinde internationale bescherming te bekomen wanneer zij geen vertrouwen zouden hebben in deze autoriteiten. Deze uitleg betreft dan ook duidelijk een allerminst overtuigende post-factumverklaring teneinde de tegenstrijdigheden in hun verklaringen voor respectievelijk de Duitse en Belgische asielinstanties alsnog te verklaren.

2.2.7. Verder wijst de Raad verzoekende partijen erop dat het louter verwijzen naar één versie van hun verklaringen, niet van aard is om de vastgestelde tegenstrijdigheden op te heffen.

2.2.8. Daar waar verzoekende partijen nog opwerpen dat *“verzoekster met haar ouders normale betrekkingen onderhoudt wat betreft de alledaagse aangelegenheden”*, doch *“anderzijds, wanneer de kwestie van de relatie van verzoekers en hun huwelijk aan de orde wordt gesteld, verzoekster voortdurend ruzie maakt met haar vader”*, wijst de Raad erop dat verzoekende partijen hiermee evenwel op geen enkele wijze afbreuk doen aan de vaststelling dat tweede verzoekende partij haar vrees ten aanzien van haar vader geheel onvermeld liet in Duitsland. Bovendien is het geenszins ernstig dat indien tweede verzoekende partij voortdurend ruzie maakt met haar vader, zij in Duitsland zonder meer verklaart dat ze

normaal contact heeft met haar ouders en zowel met haar vader als haar moeder sociale media gebruikte om te telefoneren en te communiceren met hen.

2.2.9. Ten slotte duidt de Raad er nog op dat inzake de door verzoekende partijen bijgebrachte documenten in de bestreden beslissingen het volgende wordt gemotiveerd: *“De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw intern paspoort, het intern paspoort van uw vrouw, uw huwelijksakte, het attest van erkenning van uw dochter J. (...), het attest van erkenning van uw zoon Y. (...) en de geboorteaktes van uw kinderen attesteren enkel uw identiteit en die van uw gezin. De overlijdensakte van uw vader en de overlijdensakte van uw moeder vermogen niet aan te tonen in welke specifieke omstandigheden uw vader en moeder zijn overleden. Het medisch attest met betrekking tot het verlies van uw vingers bewijzen dat u drie vingers mankeert maar vermogen niet aan te tonen in welke specifieke omstandigheden u uw vingers bent verloren. Medische attesten vormen immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Het medisch attest met betrekking tot uw nieren wijst op een medische problematiek die niet ter discussie staat. Het psychologisch attest van uw vrouw met betrekking tot uw vrouw en uw kinderen Y. (...) en Y. (...) en de bijkomende psychologische attesten van uzelf en uw vrouw wijzen op een psychologische problematiek en een opvolging bij een psychotherapeut die op zich niet ter discussie staat. De psycholoog kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden aangeven die ten grondslag liggen aan een psychologische problematiek. Het attest van het internet met betrekking tot een zuiveringsactie door Russen waar u het slachtoffer zou van geweest zijn ten tijde van de Tweede Tsjetsjeense oorlog in 2002, op verdenking dat u en enkele familieleden rebellen zouden zijn, is niet relevant gezien deze feiten hoe dan ook geen betrekking hebben op uw specifieke vrees voor vervolging die tot uiting kwam in uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. U geeft zelf immers ook toe dat u later geen problemen meer heeft gekend omwille van deze gebeurtenissen en dat dit incident los staat van de problemen die u later beweerde te hebben gekend (CGVS, T. (...), 11.10.2021, p. 10). De USB-stick die u voorlegde bevat enerzijds 6 foto's van een man met verwondingen op verschillende plaatsen op zijn lichaam en anderzijds twee filmpjes waarin een vechtpartij te zien is met meerdere mannen in een ziekenhuis. De foto's van een man met verwondingen vermogen niet aan te tonen wie die man is en evenmin in welke specifieke omstandigheden die man zijn verwondingen heeft opgelopen. De twee filmpjes waarin een vechtpartij te zien is met meerdere mannen in een ziekenhuis doet geen afbreuk aan de vaststellingen die hoger werden gedaan. Gezien de vele tegenstrijdigheden in uw relaas kan hoe dan ook niet bewezen worden dat de problemen, die zich voordien in de filmpjes en waarbij leden van uw familie volgens uw verklaringen ook zouden betrokken zijn, voortvloeien uit het asielrelaas dat u naar voor bracht voor het CGVS. Om enige bewijskracht aan een document te ontleen, dient het document te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is.”* Verzoekende partijen ondernemen geen enkele poging om voormelde motivering met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waardoor deze onverminderd overeind blijft.

2.2.10. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partijen geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan hen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.11. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissingen heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij in dit verband het volgende: *“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het*

administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor.

De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begreemd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Tsjetsjenië in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Tsjetsjenië een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt werd, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Tsjetsjenië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”. Door verzoekende partijen worden geen concrete elementen bijgebracht die voormelde vaststelling in een ander daglicht plaatsen.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.12. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS